

מסורת הש"ס

(ה) (לעיל יג.), (ז) לעיל יב.
שמועות ב.

תורה אור השלם

1. איש כי יחד נדר לוי
או השבע שבועה לאסר
אסר על נפשו לא יחל
דברו בכל היצא מפיו
עשה: כמדבר ל ג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה רבינו וכו'
שאינו לך חלל: (ב) ברין
ד"ה אמר קרא וכו' ולא
למנוח אלא בי הידי:

גליון הש"ס

גמ' הא בעם הארץ. ע'
לקמן דף כ ע"א:

מוסף רש"י

לכדתניא איזהו איסור
בז' ללמד איסור עלמו
על המסך (חארי בשחזר)
(י"ג)

פירוש הרא"ש

[illegible]

דעם

לל לאו הן: היינו רישא. כלומר
לחולין שאוכל לך לא כשר וכו'
משמע לן הכא אלא ודאי לא
נא למיתני כבשר חזיר כעבודת

לאו אתה שומע ו
רישא איירי דקתני
כוכבים להכי קתני
קתני ואלו מותרין כחו
כוכבים ואי לא תנא
שאלה ומו איכא לאס
מדקתני סיפא האומר
כאימא פותחין לו פ
דרישא לא בעיא שאל
ממילא נסכה מנהגי
ידור נדר לה' ^ע עד ש
הכי אפילו בדבר האסור
איסר על נפשו לא
לכרתנא ^ע ויזהו איס
האומר לאשתו הרי
ורמיניהו הרי את עלי כמ
כערלה וככלאי הברם
לא אמר כלום מדאוריין
רבא אמר יאה בתלמי
הארץ והתניא יגנודר
ואמר רבי יוחנן יצורי
רב נחמן יתלמיד ה

מילא נסבה. כדי נסבה: דהא
מי עד שידור בדבר האסור:
לה לא בעי: לא אמר כלום
ור ומ"מ לרץ שאלה כדי שלא
לא בעי שאלה דאקראי בעלמא
בין ומתני' מיירי בעם הארץ
קל את ראשו להיות נודר כך:
העדר

בכבוד חזיר לא אפשר דבר
בדבר של נאקרא לא לו לדור
א הדור לגמרי שנאמר חכל מ
שמועט כ: כיום שמת לו אצוי
ומע דלאב ודורשי מיתלא חזרי
כ"כ ונאסרם עליו כי מתים
זה בשרא ושמי חמרר ומש
מלא נקאן לן מיעה מ"מ מת
לח דמחסר ממילא וקמ"ל דכיר
במור נאקרא לן מקור דכיר
ד"ד שדור נפקל הידור דלאמלא
ד"ד רינא לא דק ונקט קרא דכ
לן לתתים דבר של נאקרא אלא
כלל ואצ"ל צמס חזר אל בנדי
חזיר. ורש"י נאקרא אלא
ומי דרש"י טעמא משום דנר
ווא אוסר עמנו מן הספק אכל גוף
שמת לו אצוי ווא אלא מושבע
שמועט לאו כמאליא שבועה מפיר
שבועה לא חמר כלום שמעט שמי
דנ מן לא חמר כלום כיון ד

ההיטל הכפילות בין מדר לשופטה ויזון
מור ע"י שופטה בכפילות מדר משום דגלי
יזון ודר את ע"י ובר' יודע היה דמתי
ש שופטה דלמי דקאמר לא אמר כלום מדר
אחומה של אשמו קלי ולמי דלמי הוה לי
רמא אמר הא בתסיד חכם הא בעם
דלמיא ודלמיא חכם בתורה

וואלו מותרין פרק שני נדרים

רפ

[illegible]

ה' רמיון דלית ליה מכלל לא
שומע ה' אפילו כב' האי גוואל
דקמני' למישרי' איידי דקמני'
חור וכו' כלומר לא דקמני'
שארובל קב' לוי גופיה אפטרקין
לדיקא אלל אנב גררד דשארל
כיה הי' הכי קמני' ואלו
ין כחולין' כלומר כלומר חולין
כל שיהא מותר למכור ולא
שאלה' מנא ה"מ דקמני'
האסור לא מתקשר' אמר קרא
ויד נדר וכו' עד שידור דבכר
נראה צביו דכר' שירושו
ה"ל רש"י דלא לשמעתינ דמתקשר'
הנזיר מיתקשר לא תריך קרא
דלמך כב' זה עלי אסור הוי
אמר נמי קרבנן אסור קאמר
גרע מירות אלל דהי קרא
דור נדר לא לנדר הנזיר אלא
למשעתי' דכר האסור. ופרשין
כ' אפילו דבכר האסור נמי דהא
לאסור אסור כלומר דעל
לא חד גופיה אפטרקין ואלו

אדעמין דמחפס לא רוי דער
מעשין דמחפס דנדר הדור
דער מנייבו חיל דלי לא לאפור
לאפור אפור מחבני לכתניא
נדר לאפומה לפך דאפער
מחפס דנדר לאפור לא חיל
סי וולומ כנר זה עלי דנדר
מחפס דנדר לאפור לא כלום
מחבני לכתניא איווה אפור
דלי לא לאי קנא לא מאניא
אפור. וא"ת א"כ היי מקשין
נשיי דמדלא נקט חנא דנדר על
אפילו בלא דר לא היה אוכל
אלו ויוס שמה רב דאפיו
אפיו ליהוי חנא לא מחמת
סי באיסורא כלל ומפרקין יוס
הוא ואפור. ואם תאמר דהכא
אפיו בנדרא יימור לא מנא הי"מ
עטירן כל לאפור אפר כלל
ע דנדר היו ע"י הספסא אכל
הלכה נקטין דמחפס דנדר
מחמת אכל מחפס דנדר הדור
נחת ופסיק בנדר (שם כ.) דמחפס
דר אפור כשהוא מחמת חפץ
דר אפור זה אכל לא אפר כלום
מחפס ואותו יוס ליכא בגופיה
מיהא אכלא חא אילו מחזור וכמו
בנדר"ת: וספא. בניחוחא. כלומר
דער רבי יוחנן ואמר דר נחמן:
והא

ס' בדר מדי דהוא אשכנזה דכתיב או
לפניו שומר עמו כללן שנוטה
דודר בני אלף ס' דרך כרימא דקתני ל
י' א' ק"י בבשר אפי' בבשר אחרית. ו
ר' עם אשמי מיירי בקאמר הרי את עלי
טעון בין תלמוד חכם לעם הארץ ואפי'
הארץ:

7.

ה' א מ"י פ"א מהל'
נדרים הל"ט סמג
לפון רמב טושים י"ד ס'
רד קט"א:
ג ב מ"י טס פ"ב הל' יג
סמג טס טושים י"ד
ס' רה קט"א:
ג ד ה מ"י פ' יב מהל'
שנועות הל' ה ופ"א
מהל' נדרים הל' כ סמג
לפון רמב רמב טושים
י"ד ס' רכז:

תוספות

[illegible]

לעקר לרוב לא קשה כלל
חיותו של העל קרי אבל
אם גר ככר אחי ככר
ע"ח בני שאלה מדרבנן: